

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 36Ek/2037/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119430166
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Šnapková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119430166.4

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica vo veci exekúcie oprávnenej: M. práv. zast.: JUDr. Peter Tonhauser, advokát, s.r.o., so sídlom J. Cikkera 8, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 47 234 725 proti povinnému: Slovenská republika - Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, 811 09 Bratislava 1, IČO: 00 151 866, na vymoženie pohľadávky vo výške 3 442,13 eura s príslušenstvom, vykonávanej súdnou exekútkou: JUDr. Andrea Ondrejková, so sídlom exekútorského úradu Na križovatkách 47, 821 04 Bratislava, pod sp. zn. 207EX 348/19, o sťažnosti povinného proti výrokovej vete I. uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 36Ek/2037/2019 zo dňa 24. januára 2020, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinného proti výrokovej vete I. uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 36Ek/2037/2019 zo dňa 24. januára 2020 **z a m i e t a**.

II. Súd oprávnenej priznáva náhradu trov konania o sťažnosti, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vo výške 91,42 eura, ktoré budú od povinného vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

odôvodnenie:

1. Oprávnená prostredníctvom právneho zástupcu podala návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému, na vymoženie pohľadávky vo výške 3 442,13 eura s príslušenstvom. Ako exekučný titul pripojila rozsudok Okresného súdu Brezno č.k. 5C/180/2016-383 zo dňa 22. 10. 2018, ktorý vo výrokoch priznávajúcich nárok nadobudol právoplatnosť dňa 08. 10. 2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 15Co/4/2019-608 zo dňa 25. 09. 2019. Poverením zo dňa 27. 11. 2019 súd poveril vykonaním exekúcie súdnu exekútku JUDr. Andreu Ondrejkovú, ktorá ju vedie pod sp. zn. 207EX 348/19.

2. Povinný v zákonom stanovenej lehote podal návrh na zastavenie exekúcie resp. odklad exekúcie, s poukazom na ustanovenie § 61s ods. 1, § 61q ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“). Odôvodnil ho tým, že sa na majetok štátu vzťahuje úplná exekučná imunita, preto majetok štátu exekúcii nepodlieha a nemožno na neho vzťahovať účinky upovedomenia o začatí exekúcie. Uviedol, že v zmysle § 1 ods. 1 písm. a) zákona č. 278/1993 Z.z. sa za správcu majetku štátu považuje aj štátna rozpočtová organizácia. Povinný ako štátna rozpočtová organizácia bol zriadený zákonom č. 575/2001 Z.z.. Dal do pozornosti, že nedisponuje iným majetkom ako majetkom zo štátneho rozpočtu (t.j. prostriedkami získanými zo štátneho rozpočtu alebo majetkom obstaraným z prostriedkov štátneho rozpočtu) a z rozpočtu Európskej únie. Preto tento majetok (hnutelný, nehnuteľný) ex lege výkonu rozhodnutia podľa § 8 ods. 10 zákona č. 523/2004 Z.z. nepodlieha. Zároveň poukázal na to, že proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/4/2019 zo dňa 25. 09. 2019 podal dovolanie a súčasne podal návrh na odklad vykonateľnosti rozhodnutia.

3. Oprávnená prostredníctvom právneho zástupcu žiadala návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietnuť. Uviedla, že exekučná imunita štátu, resp. jeho organizačných zložiek nie je inštitút, ktorý by bol ústavne nekonformný. Exekučná imunita však musí byť zakotvená takým spôsobom, aby nezasahovala do základných práv a slobôd fyzických a právnických osôb. Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach vyslovil záver, že exekučná imunita štátu je v určitej proporčnej miere prípustná. Úplná exekučná imunita štátu neprešla testom proporcionality a bola vo výsledku vyslovená ako nesúladná s Ústavou Slovenskej republiky a Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd. V prípade, že by sa akceptoval názor povinného o absolútnej exekučnej imunite, znamenalo by to, že veriteľ by svoju pohľadávku voči štátu resp. jeho organizačnej zložke priznanú rozhodnutím súdu nemohol vymôcť.

4. Vyšší súdny úradník Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „vyšší súdny úradník“) uznesením sp. zn. 36Ek/2037/2019 zo dňa 24. januára 2020 výrokovou vetou I. rozhodol, že súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietla a výrokovou vetou II. rozhodol, že súd oprávnenej nárok na náhradu účelne vynaložených trov nepriznáva. Zamietnutie návrhu povinného na zastavenie exekúcie odôvodnil predovšetkým tým, že: „Po preskúmaní návrhu povinného na zastavenie exekúcie dospel súd k záveru, že tento nie je dôvodný, nakoľko právne predpisy neupravujú úplnú exekučnú imunitu štátu. Ustanovenia Exekučného poriadku a zákona č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, na ktoré poukázal povinný, len vyjímajú z majetku povinného (štátu) konkretizované veci, na ktoré sa výkon rozhodnutia nevzťahuje. Znamená to, že uvedené veci nemôžu byť predmetom exekúcie. S poukazom na dikciu zákona súd konštatuje, že citované ustanovenia sa týkajú vecí a nie subjektu - štátu, keď vymenúvajú veci nepodliehajúce exekúcii. Predmetné právne normy neobsahujú formuláciu o vyňatí samotného štátu z výkonu rozhodnutia. Súd konštatuje, že vyňatie niektorých vecí z výkonu rozhodnutia nebráni vykonávaniu exekúcie. Je na poverenej súdnej exekútorke, aby v rámci vykonávania exekúcie postupovala v súlade s Exekučným poriadkom a súvisiacimi právnymi predpismi a teda spôsobom, ktorým jej zákonná úprava umožňuje vykonať exekúciu. Rovnako súd konštatuje, že podané dovolanie nie je dôvodom zastavenia predmetnej exekúcie, nakoľko podanie dovolania nespôsobuje zánik exekučného titulu ani sa jeho podaním nepozastavujú účinky exekučného titulu. Vzhľadom na uvedené mal súd za preukázané, že neexistujú skutočnosti, ktoré bránia viesť voči povinnému predmetnú exekúciu, a preto súd v súlade s ustanovením § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol. Pokiaľ ide o odklad exekúcie, rozhodovanie o tomto návrhu je plne v kompetencii poverenej súdnej exekútorke, a preto sa ním súd nezaoberal.“

5. Proti výrokovej vete I. uznesenia vydaného vyšším súdnym úradníkom, povinný v zákonom stanovenej lehote podal sťažnosť, v ktorej navrhol aby Okresný súd Banská Bystrica ako súd prvej inštancie podľa § 250 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil. Zotrvával na svojom názore, že v súlade s ustanovením § 61s Exekučného poriadku sa na majetok štátu vzťahuje úplná exekučnoprávna imunita, a preto majetok štátu exekúcii v zmysle Exekučného poriadku nepodlieha.

6. Právny zástupca oprávnenej mal za to, že rozhodnutie okresného súdu vychádza zo správneho právneho posúdenia veci a námietky povinného týkajúce sa exekučnej imunity nemajú oporu v príslušných ustanoveniach zákona. Navrhol preto, aby okresný súd sťažnosť zamietol a priznal oprávnenému náhradu trov konania.

7. Súd k veci udáva nasledovné:

8. Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konania sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

9. Podľa § 239 ods. 1 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť.

10. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez pojednávania.

11. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

12. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

13. Pokiaľ vyšší súdny úradník návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol, po preštudovaní veci sa sudca stotožnil s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí a preto sťažnosť povinného v zmysle § 250 ods. 1 CSP zamietol, aplikujúc pritom ustanovenie § 202 ods. 2 Exekučného poriadku.

14. Nad rámec uvedeného sudca dáva do pozornosti, že v danom prípade je potrebné rozlišovať absolútnu exekučnoprávnu imunitu subjektu (štátu) a absolútnu exekučnoprávnu imunitu majetku subjektu (štátu). Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ÚS SR“) nálezom, sp. zn. PL. ÚS 111/2011-61 riešil otázku, či proklamovaná exekučnoprávna imunita štátu de lege lata je konformná s ústavnými princípmi alebo nie. Zhrnutím argumentácie ÚS SR v predmetnom náleze možno vyvodiť záver, že úplná exekučná imunita štátu neprešla testom proporcionality a bola vyslovená vo výsledku ako nesúladná s Ústavou SR a Dohovorom o ochrane ľudských práv a základným slobôd. ÚS SR v citovanom náleze zároveň vyslovil záver, že exekučná imunita štátu je v určitej proporčnej miere prípustná, a ponechal na zákonodarcu, ako tento záver premietne do právneho poriadku. Zákonodarca reagoval pomerne promptne - nález PL. ÚS 111/2011-61 zo dňa 4. júla 2012 a už 9. augusta bola publikovaná v Zbierke zákonov SR novela exekučného poriadku, zákonom č. 230/2012 Z.z.. Na margo merita problému zákonodarca zaujal stanovisko, v ktorom ponechal určitým majetkovým hodnotám (teda nie štátu ako takému) tzv. absolútnu exekučnoprávnu imunitu (§ 61s ods. 1). Voči majetkovým hodnotám taxatívne enumerovaných v odseku 1 tohto ustanovenia je exekúcia neprípustná absolútne - súd len na návrh exekučné konanie a exekúciu, ktorá by postihovala takýto majetok, zastaví /§ 61k ods. 1 písm. d)/. Nakoľko povinný nepreukázal, že by mu súdna exekútorica k dnešnému dňu už siahala na majetok, na ktorý sa vzťahuje absolútna exekučnoprávna imunita, súd jeho návrh na zastavenie exekúcie považoval za predčasne podaný. Je teda na poverenej súdnej exekútorke, aby v rámci vykonávania exekúcie postupovala v súlade s Exekučným poriadkom a súvisiacimi právnymi predpismi a teda spôsobom, ktorým jej zákonná úprava umožňuje vykonať exekúciu. (k tomu viď aj Exekučný poriadok, Komentár 3. vydanie, autori Števec/Kotrecová/Tomašovič/Molnár a kolektív, Nakladateľstvo C. H. Beck, rok 2018, str. 414, 415)

15. Oprávnená si za podanie - vyjadrenie k sťažnosti, uplatnila náhradu trov konania.

16. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

17. Podľa § 199d ods. 1. Exekučného poriadku oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

18. Podľa § 199e Exekučného poriadku ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene. Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

19. Podľa § 10 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.

20. Podľa § 13a ods. 2 vyhlášky odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: c) ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

21. Vychádzajúc z tarifnej hodnoty výšky vymáhaného peňažného plnenia v sume 3 442,13 eura, súd priznal oprávnenej trovy právneho zastúpenia vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny za úkon právnej služby v súlade s § 13 ods. 2 vyhlášky vo výške 65,56 eura. Trovy právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby po pripočítaní režijného paušálu a DPH tak predstavujú sumu 91,42 eura /65,56 eura + 10,62 eura (režijný paušál) + 15,24 eura (20% DPH)/. Priznané trovy právneho zastúpenia oprávnenej za vyjadrenie k sťažnosti, budú od povinného vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, vydaného exekučným súdom.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie.